

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/51/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115010569
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Trnková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4115010569.5

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Trnkovej a prísediacich Márie Kasperkevičovej a Viery Pňačekovej v trestnej veci proti W. E. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.9.2016 rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
W. E. S. P. R. Á. B., narodený XX.XX.XXXX M. N., trvale bytom A., V. L. Č. XXXX/XX,

je vinný, že:

v presne nezistenom čase v období od prelomu mesiacov október - november 2013 do obdobia pred Vianočnými sviatkami v roku 2013 v obci T., Č. A. Č. XXX, sexuálne zneužíval dcéru svojej manželky V. F. M., N. XX.X.XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, tým spôsobom, že:

- v presne nezistenom čase pri spoločnom sledovaní televízie ju obchytkával za prsia,

- následne v presne nezistenom čase asi po týždni v noci prišiel za ňou do izby, keď už spala, ľahol si k nej do postele a obchytkával ju pod pyžamom za prsia a v rozkroku, pričom keď chcela kričať, zakryl jej rukou ústa a povedal jej, nech to nerobí, lebo skončí zle a vyhrážal sa jej, že ublíži jej aj jej matke,

- následne v presne nezistenom čase o niekoľko dní, keď prišla od starého otca a vyzliekala si kabát a vyzúvala si topánky, prišiel k nej, oprel ju o stenu, zakryl jej rukou ústa, aby nemohla kričať a chytil ju za prsia a v rozkroku, pričom maloletá ho kopla do nohy a odstrčila ho, na čo jej povedal, aby to nikomu nehovorila, lebo bude zle,

- 2 -

1T/51/2015 - 167

t e d a:

osobu mladšiu ako pätnásť rokov iným spôsobom sexuálne zneužil a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe (páchal trestný čin hrozbou inej ťažkej ujmy a na blízkej osobe),

t ý m s p á c h a l:

zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 138 písm. d/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.),

z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 201 ods. 2 Tr. zák., nezistiac žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3(tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. mu súd výkon trestu podmiennečne odkladá s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 4(štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. súd ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s maloletou poškodenou F. M. v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného poriadku je obžalovaný povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného W. E., výsluchom svedkyne, zákonnej zástupkyne maloletej poškodenej - R. E., maloletej poškodenej F. M., znalca V. V. A., prečítaním svedeckých výpovedí M. K. P. W. K., prečítaním znaleckého posudku znalca T. V. F. K. W. a prečítaním celého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

- 3 -

1T/51/2015 - 168

Obžalovaný W. E. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe. K veci uviedol, že F. bola stále problematická. Miluje deti a nikdy by im neublížil. Okrem F. mali aj spoločnú dcéru s manželkou a u neho deti boli vždy na prvom mieste. F. bola problematický prípad, nakoľko si nemohla robiť čo chcela. Raz sa stalo, že v noci o 03.00 hodine jej zvonil mobilný telefón, ktorý mala pod poduškou, vstal a chcel jej ho podať. Ona mu ho nechcela dať a vtedy sa mohlo stať, že sa jej dotkol. Kým bývala s nimi v T. a staral sa o ňu, riadne chodila do školy. Odkedy nežije s nimi v spoločnej domácnosti, stihla prepadnúť, otehotnieť, aj potrať. Nikdy nič s ňou nemal, možno sa jej niekedy dotkol, ale to bolo len náhodne. Mal svoju ženu, ktorú ľúbil. Je pravda, že sa s ňou zbýklo rozviedol a ona zbýklo podala toto trestné oznámenie. Nie je pravda to, čo je napísané v obžalobe. Týmto získala len F., lebo sa mohla flákať. V T. si to nemohla dovoliť. Vymyslela si to preto, aby mohla odísť do C. k starým rodičom. Chodievala k starým rodičom aj predtým na víkendy. Sama povedala, že od nich odíde, keď mala sedem rokov. Nevie, či ich takto chcela rozdeliť. Všetky informácie o F. stále má, lebo je v kontakte s bývalou manželkou, telefonujú si, stretávajú sa a chodí si pre vlastnú dcéru, ktorú má s ňou. Okrem toho, že sa F. v C. mohla flákať, chcela ísť bývať k starým rodičom preto, lebo bola vždy na nich citovo naviazaná. Myslel si, že ho má F. rada. Snažil sa, aby mala všetko, bral ju ako vlastnú dcéru. Jej otec sa o ňu nestaral, neplatil na ňu výživné, bola mu ľahostajná. Snažil sa jej byť dobrým otcom. Nebolo to tak, že bol prichytený, že vošiel za F. do kúpeľne, ani to, že by ju sledoval cez okno. Bolo to tak, že majú v kúpeľni aj WC a potreboval ísť na WC, pootvoril dvere a keď zistil, že je tam F., utekal do záhrady, kde si spravil potrebu a potom sa vrátil k domu a klopal na okno preto, aby mu manželka podala toaletný papier. Takto sa to stalo. Klopal na okno, ktoré je na chodbe, pričom okno kúpeľne je tri metre od okna, na ktoré klopal. Na kúpeľňovom okne je záves a záclona.

Svedkyňa R. E. - zákonná zástupkyňa maloletej poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedla, že dcéra jej hovorila, že obžalovaný ju chytil za prsia, že bol opitý a vtedy ju chytil za cecky a za zadok. Ešte jej povedala, že keď spala, prišiel ku nej do izby a chytil ju za prsia a za zadok. Nevidela to, pri tom nebola.

Nič iné jej nehovorila. Vzťah medzi obžalovaným a jej dcérou F. bol zo začiatku dobrý, ale potom prišla do puberty a začala sa venovať počítaču a telefónu a zanedbávala školu. Obžalovaný jej hovoril, aby netelefonovala, aby si nepísala a to sa jej nepáčilo. Potom sa to však upokojilo a zas bolo všetko dobre. Dcéra sa aj túlila k obžalovanému. Keď pil, bála sa, aby na ňu nepozeral inak, lebo už bola vyspelá a on bol pre ňu cudzí chlap. Bála sa preto, lebo aj sama to zažila, bola obeťou takéhoto vzťahu. Obžalovaný s dcérou sa aj bláznili a preto jej najprv neverila, keď jej o tom povedala, no začala plakať a tak jej uverila. Chodievala aj k starým rodičom a zo začiatku jej to nepovedala, povedala to až neskôr: „W. ma chytal za cecky a prišiel za mnou do izby“. Tak ho udala. Dcéra jej povedala, že sa ho bojí a nechce s nimi bývať. Je pravda, že aj zo začiatku keď sa dali s obžalovaným dokopy, nechcela s nimi dcéra bývať, vtedy mala sedem - osem rokov, ale potom ju to prešlo a už o tom nehovorila. Obžalovaný občas zvykol piť a väčšinou sa s ním hádala len kvôli dcére F.. Nevidela, že by ju obžalovaný chytal a nevidela ani to, že by ju pozoroval v kúpeľni. Raz sa stalo iba to, že sa sprchovala, on vošiel do kúpeľne, ale hneď aj vyšiel, nevie či chcel ísť na záchod. Otvoril jej dvere, ona niečo kričala, ale kričala ešte pred tým, ako jej dvere otvoril. Je pravda, že keď si písala s chlapcami na počítači alebo na telefóne, tak na ňu kričal a nevie, prečo mu to vadilo. Momentálne sú s obžalovaným v dobrom vzťahu, chodí si pre dcéru, ktorú majú spoločnú a riadne platí

- 4 -

1T/51/2015 - 169

výživné. Po prečítaní výpovedí z prípravného konania, prokurátorka odstraňovala rozpory, pričom poškodená uviedla, že skutočnosti, ktoré boli prečítané, sa zakladajú na pravde. Vyšetrovateľ napísal to, čo mu povedala a tak ako mu to povedala. Dcéra F. momentálne žije v C. u starých rodičov. Dcéra F. navštevuje Základnú školu v X.. Dcéra sa po nociach netúla, nepije, nefajčí a ani nepožíva žiadne návykové látky. Dcéra nebola súdom umiestnená do výchovy a opatery starých rodičov, je tam na základe jej rozhodnutia. S dcérou sú v telefonickom kontakte denne a dcéra ju navštevuje v Bratislave. Dcéra F. žije u starých rodičov M. P. W. K.E.. Je pravda, čo uviedol obžalovaný vo svojej výpovedi, že dcéra F. odkedy nežijú v T., stihla v škole prepadnúť, otehotnieť a aj potrať. Starí rodičia vedeli, že má kamaráta a toto všetko sa stalo v C., keď už žila u starých rodičov.

Svedkyňa, maloletá poškodená F. M., na hlavnom pojednávaní uviedla, že žila s obžalovaným od svojich ôsmich rokov, keď sa mama s ním dala do kopy. Zo začiatku bolo všetko fajn, nemôže povedať, že by sa o nich nestaral. Staral sa, aby mala všetko do školy, aby mali oblečenie, aj jedlo. Ako však začala rásť a dospievať a bola vyspelá už od svojich dvanástich - trinástich rokov, videla tie náznaky. To, čo sa stalo v obývačke, aj v kúpeľni. Dosť sa jej to dotklo a preto odišla k starým rodičom. Bála sa, aby sa nestalo ešte horšie. Odkedy bola u starých rodičov, tak oni jej pomohli, bola aj u psychologičky a všetko sa zlepšilo. Má lepšie výsledky v škole, spravila úspešne prijímačky na dve stredné školy, v základnej škole má dobrý prospech a zlepšila sa aj jej dochádzka, aj prospech odkedy je u dedka a u babky. Nechce nič zmeniť na svojej výpovedi, ktorú učinila pred vyšetrovateľom. V čase, keď sa stali tieto veci, o ktorých hovorila pred vyšetrovateľom, bola doma aj jej mama. Bolo to tak, že všetci traja sedeli v obývačke, bol večer a pozerali televíziu. Jej mladšia sestra W. už spala. Ako všetci traja sedeli na sedačke, mama išla na WC a vtedy sa jej W. dotýkal, chytal ju na prsiach a v rozkroku. Kričala na maminu, mama aj dobehla do obývačky, ale W. jej povedal, že si vymýšľa. Kričala na maminu „W. ma chytá“, ale on mamine povedal, aby jej neverila, že to nie je pravda. Potom sa to nechalo tak a nastala tá situácia s kúpeľňou, keď jej povedal, že jej ide umyť chrbát. Už bola vyspelá dievka a on nie je ani jej otec a preto nevie, čo to malo znamenať a nechápe, či chcel mladú alebo starú. V jej izbe počas spánku sa stalo to, že sa prebudila na to, ako počula praskať parkety a počula, že ide ku nej. Mala taký pocit, že sa pokúšal ľahnúť si ku nej do postele. Potom zas počula kroky a praskanie parkiet ako odchádzal. Cítila, že na posteli je aj iná osoba, ako keby si ľahol ku nej do postele. Nemyslí si, že sa jej vtedy dotýkal. Na chodbe ich domu sa stalo to, že v nedeľu večer, keď sa vrátila od starých rodičov, kde chodievala na víkendy od piatku do nedele, tak jej mama išla odprevadiť starých rodičov. Vyzliekla si kabát a čižmy a vtedy sa to začalo. Obžalovaný ju pritlačil k stene a začal ju obchytávať a kričala a vtedy jej povedal, aby nekričala, lebo bude zle. Vtedy to mamine nepovedala, lebo sa bála, že jej niečo spraví. Prestal s tým vtedy, keď mu povedala, že to vyradí mamine. Potom odišiel preč. Okrem týchto štyroch udalostí, ktoré popísala, nemôže povedať, že by sa ku nej nevhodne správal. Prišlo jej však blbo, keď si písala s chlapcami alebo s kamarátkami a keď nevypla počítač, keď jej kázal, ale o minútu neskôr, tak na ňu kričal, prečo ho nevyplne a dokonca sa stalo, že jej začal rozbíjať počítač. Nevie, či na ňu žiarlil. Rozbil jej dva notebooky, lebo vypla počítač o päť minút neskôr. Trvalo je u starých rodičov asi dva roky, presný dátum si už nepamätá. S maminou je v každodennom kontakte, keď sa nestretnú osobne, tak si

zavolajú. Vždy je u maminy, keď je chorá a cez víkendy, tiež cez prázdniny a keď majú v škole voľno. Prijatá bola na stredné školy, ktoré sú v Galante a preto aj naďalej zostane u starých rodičov

- 5 -

1T/51/2015 - 170

v C.. S maloletou sestrou W. má veľmi dobrý vzťah a vždy sa na seba tešia, aj keď príde do Bratislavy, tak ju zoberie do mesta. Idú na zmrzlinu a nedá na ňu dopustiť. Je pravda, čo hovorila, že si obžalovaný ku nej ľahol do postele a obchytkával ju za prsia a v rozkroku, ale to už bolo druhýkrát, keď prišiel za do izby. To, čo dnes hovorila, to bolo prvýkrát.

Znalec z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých, V. V. A., na hlavnom pojednávaní uviedol, že vyšetrenie maloletej F. M. sa uskutočnilo 10.2.2014 a svedkyňa - maloletá má intelektovú kapacitu na hranici nižšieho priemeru a hraničného pásma. Pokiaľ ide o kvalitu jej vnímania a myslenia nebola tam prítomná žiadna psychopatológia, ktorá by jej bránila adekvátne vnímať, zapamätáť si a následne reprodukovať prežité udalosti. Pokiaľ ide o jej všeobecnú vierohodnosť, tá je zachovaná, aj keď je kvalita znížená v dôsledku nižšej intelligenčnej kapacity. Pokiaľ ide o špecifickú vierohodnosť, ktorá sa týkala reprodukovania negatívnych skúseností z domáceho prostredia, kedy udávala incidenty sexuálneho obťažovania zo strany nevlastného otca, resp. partnera matky, z psychologického hľadiska nebola u nej zistená účelová motivácia, ale naopak znaky autenticity. Tie sa týkajú najmä popisu jej prežívania, ktorým reagovala na spomínané udalosti. Popisovala obavnú, vyhubú symptomatiku, zhoršenú koncentráciu pozornosti, čo sa prejavilo aj na zhoršenom školskom výkone, ale najmä tzv. anticipačné obavy, teda strach z toho, čo sa môže stať a z ďalších potenciálnych incidentov. Jeho dojem z dnešnej výpovede mal. poškodenej je taký, že nebola taká podrobná ako v prípravnom konaní, čo je dané aj tým pocitom, že už to povedala, že to bolo už vypovedané a tú nezrovnalosť jednu, ktorú tam vnímal na tú sa dotazoval. Treba brať do úvahy samozrejme aj čas, ktorý uplynul od septembra - októbra 2013. Bolo vidno, že je maloletej poškodenej nepríjemné hovoriť o týchto intímnejších veciach, pre ňu nepríjemných. Jej dnešnú výpoveď môže hodnotiť aj z toho hľadiska, že sa snaží vytesňovať negatívne zážitky, ale skôr by povedal, že ide o to, že keď sú jej položené otázky, tak hovorí podrobnejšie, ako keď je jej položená otázka všeobecne. Pamätá si prežité udalosti, ale odpovedá na položenú otázku. Súvisí to aj s jej intelektovou kapacitou. Neuvedomuje si, že je potrebné tieto udalosti podrobne opísať, ale v zásade jej výpovede sú podobné. Vzhľadom na dnešnú výpoveď maloletej poškodenej a na skutočnosti, ktoré udávala, si myslí, že t. č. je stabilizovaná a spokojná v prostredí, ktoré spomínala, nakoľko nepopísala žiadne také momenty, ktoré by ju trápili a preto si myslí, že prítomnosť úzkostných prejavov odznieva. Aj v čase vyšetrenia tieto úzkostné prejavy boli prítomné, keď spolu hovorili o momentoch, ktoré boli pre ňu nepríjemné, ale pri neutrálnych témach neboli prítomné.

Z prečítanej výpovede znalca z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých a psychológie sexuality, T. V. F. K. vyplýva, že u obžalovaného W. E. z hľadiska psychológie sexuality neboli zistené žiadne znaky, ktoré by svedčili pre prítomnosť sexuálnej deviácie v zmysle pedofílie, ktorej obsahom je trvalá preferencia maloletých objektov. Vyšetrenie preukázalo na jednoznačnú preferenciu podnetov s obsahmi dospelých osôb. Neboli zistené ani znaky sexuálnej dysfunkcie, ktorá by mohla zvyšovať riziko hľadania iného „vhodnejšieho“ objektu pre uspokojenie pohlavného pudu. Z hľadiska osobnostných rysov konštatuje prosociálnu orientáciu, primeraný intelekt, s prevahou konkrétneho myslenia. Na úrovni emočnej vykazuje znaky emočnej zdržanlivosti, opatrnosť v nadväzovaní hlbších emočných väzieb a vyhýbanie sa intenzívnej emočnej výmene. Takáto charakteristika osobnosti v sociálnom priestore sa odráža aj v sociosexuálnej

- 6 -

1T/51/2015 - 171

adaptácii, ktorá sa môže prejavovať zníženou istotou v nadväzovaní nových kontaktov, zatvorenosťou, zvýšenou pozornosťou v snahe uchrániť svoju osobu, čo môže recipročne vyvolávať nedôverčivé postoje voči jeho osobe.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že sa skutok stal tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a že ho spáchal obžalovaný.

Obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu a na svoju obranu uviedol, že by nikdy F. (maloletej poškodenej) neublížil, lebo deti sú u neho na prvom mieste. Spáchanie skutku obžalovaným mal súd preukázané priamym dôkazom a to výpoveďou maloletej poškodenej z prípravného konania a tiež z hlavného pojednávania. Maloletá poškodená vo svojej výpovedi popísala

správanie obžalovaného, ktoré jej bolo nepríjemné. Uviedla, že ako všetci traja sedeli na sedačke, jej mama išla na WC a vtedy sa jej obžalovaný dotýkal, chytal ju na prsiach a v rozkroku. Kričala na mamu, ale keď mama dobehla do obývačky, obžalovaný jej povedal, že si vymýšľa. Stalo sa aj to, že dvakrát prišiel v noci do jej izby, raz keď už spala, ľahol si k nej do postele a obchytával ju pod pyžamom za prsia a v rozkroku, pričom keď chcela kričať, zakryl jej rukou ústa a povedal jej, nech to nerobí, lebo skončí zle a vyhrážal sa jej, že ublíži jej aj jej matke. Druhýkrát počula jeho kroky a mala taký pocit, že sa pokúšal ľahnúť si ku nej do postele. Potom zas počula kroky a praskanie parkiet ako odchádzal. Na chodbe ich domu sa stalo to, že v nedeľu večer, keď sa vrátila od starých rodičov, kde chodievala na víkendy od piatku do nedele a jej mama išla odprevadiť starých rodičov, vyzliekla si kabát a čižmy a vtedy sa to začalo. Obžalovaný ju pritlačil k stene a začal ju obchytávať a kričala a vtedy jej povedal, aby nekričala, lebo bude zle. V prípravnom konaní uviedla, že jej zakryl rukou ústa, aby nemohla kričať a chytal ju za prsia a v rozkroku. Takého správanie obžalované sa jej dosť dotklo a preto odišla bývať k starým rodičom. Bála sa, aby sa nestalo ešte niečo horšie. Výpoveď maloletej poškodenej bola podporená aj výpoveďou matky maloletej poškodenej - svedkyne R. E., ktorá uviedla, že dcéra chodievala aj k starým rodičom a zo začiatku jej nepovedala čo sa stalo, povedala to až neskôr, že obžalovaný ju chytal za prsia a prišiel za ňou do izby. Dcéra jej povedala, že sa ho bojí a nechce s nimi bývať. Maloletá poškodená tiež uviedla, že vtedy to mame nepovedala, lebo sa bála, že jej obžalovaný niečo spraví. Z výpovede znalca z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých, V. V. A., z prípravného konania a aj z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, mal súd preukázané, že v kvalite vnímania a myslenia maloletej poškodenej nebola zistená žiadna prítomnosť psychopatológie, ktorá by jej bránila adekvátne vnímať, zapamätáť si a následne reprodukovať prežité udalosti. Všeobecná vierohodnosť jej výpovede je zachovaná, aj keď jej kvalita je znížená v dôsledku nižšej intelligenčnej kapacity. Špecifická vierohodnosť, ktorá sa týkala reprodukovania negatívnych skúseností z domáceho prostredia, kedy udávala incidenty sexuálneho obťažovania zo strany nevlastného otca, respektíve partnera matky, z psychologického hľadiska poukazuje, že je vierohodná. Nebola u nej zistená účelová motivácia, ale naopak znaky autenticity. Psychologické vyšetrenie nepreukázalo znaky, ktoré by poukazovali na to, že jej výpoveď je vymyslená alebo vopred naučená. Nemala ani dostatočný intelligenčný potenciál, aby konzekventne reprodukovala vopred naučenú výpoveď. Popísala aj pozitívne skúsenosti s obžalovaným. Z výpovede znalca T. V. F. K. W., ktorý vyšetřil obžalovaného vyplynulo, že neboli zistené u obžalovaného znaky, ktoré by svedčili pre prítomnosť sexuálnej deviácie v zmysle pedofílie. Zistený stav nasvedčuje pre jednoznačnú preferenciu dospelých objektov. V čase

- 7 -

1T/51/2015 - 172

skutku však maloletá poškodená nepôsobila úplne detsky, bola hebefilný objekt, ktorý nedosiahol dojem celkovej zrelosti, nachádzal sa v štádiu dozrievania a už bolo možné pozorovať prvé znaky rozvoja sekundárnych pohlavných znakov.

Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že skutok kladený mu za vinu nespáchal, Nikdy nič s ňou nemal, možno sa jej niekedy dotkol, ale to bolo len náhodne. Mal svoju ženu, ktorú ľúbil. Maloletá F. bola problémová a on chcel iba to aby sa dobre učila. Táto obrana obžalovaného však vykonanými dôkazmi nebola potvrdená, naopak bola vyvrátená hlavne výpoveďou maloletej poškodenej a tiež výpoveďou svedkyne R. E.. Znalec V. V. A., ktorý maloletú vyšetřil, jednoznačne uviedol, že jej výpoveď nie je vopred vymyslená alebo naučená a maloletá ani nemala dostatočný intelligenčný potenciál aby reprodukovala vopred naučenú alebo vymyslenú výpoveď.

Súd po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo, aj v ich súvislostiach a na základe vyššie uvedených zistených skutočností, konanie obžalovaného kvalifikoval ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 138 písm. d/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona, pretože mal preukázané, že obžalovaný osobu mladšiu ako pätnásť rokov iným spôsobom sexuálne zneužil a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe. Závažnejší spôsob konania obžalovaného spočíva v tom, že trestný čin spáchal hrozbou inej ťažkej ujmy, keď sa maloletej poškodenej vyhrážal, že ublíži jej aj jej matke. Maloletá poškodená je podľa ustanovenia § 139 ods. 1 Trestného zákona chránenou osobou, pretože je dieťa. Podľa § 127 ods. 1 Trestného zákona sa dieťaťom rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov. Je tiež blízkou osobou podľa § 127 ods. 5 Trestného zákona, pretože na účely trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2 Trestného zákona je blízkou osobou rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nej blízkou

osobou podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona. R. E. je matkou maloletej poškodenej, teda je jej príbuzná v pokolení priamom a zároveň je matkou spoločného dieťaťa, ktoré má s obžalovaným - dcéry W. E.B., ktorá je sestrou maloletej poškodenej. V čase skutku maloletá poškodená, jej matka a jej sestra žili s obžalovaným v spoločnej domácnosti.

Obžalovaný W. E. z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že doposiaľ bol postihnutý iba za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Dostal sa do rozporu so zákonom, ale sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol.

Súd sa pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu spravoval ustanovením § 34 Trestného zákona, ktorý upravuje zásady ukladania trestov. Súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ani žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností a s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona mal za to, že použitie trestnej sadzby odňatia slobody ustanovenej v § 201 ods. 2 Trestného zákona v trvaní 7(sedem) rokov až 12(dvanásť) rokov odňatia slobody by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, preto použil ustanovenie § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Trestného zákona a mimoriadne mu znížil výmeru trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Súd znížil obžalovanému trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby vzhľadom na skutočnosť, že konanie obžalovaného nezanechalo na maloletej poškodenej žiadne trvalé následky, s matkou

- 8 -

1T/51/2015 - 173

maloletej poškodenej sú rozvedení a nežijú v spoločnej domácnosti. Maloletá poškodená nežije ani v Bratislave, žije u starých rodičov v obci C., okres Galanta, kde aj navštevuje školu. Obžalovaný pracuje a riadne si plní vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére W.. Po zvážení všetkých okolností prípadu súd uložil obžalovanému trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby a to trest odňatia slobody v trvaní 3(tri) roky a výkon tohto trestu mu podmienične odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4(štyri) roky a uložil mu obmedzenia a povinnosti spočívajúce v zákaze kontaktu s maloletou poškodenou F. M. v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a v povinnosti strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Súd o náhrade škody nerozhodol, pretože zákonní zástupcovia maloletej poškodenej R. E. P. J. K. si nárok na náhradu škody v trestnom konaní neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého _____ rozsudku smeruje, do 15(pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.